

Un paseo por el bosque

Títol original: *A Walk in the Woods* **Direcció:** Ken Kwapis **Guió:** Michael Arndt, Bill Holderman (llibre: Bill Bryson) **País:** EUA **Durada:** 104 min **Any:** 2015 **Gènere:** Aventures **Interpretació:** Robert Redford, Emma Thompson, Kristen Schaal, Nick Nolte, Mary Steenburgen, Nick Offerman, Sandra Ellis Lafferty, Derek Krantz, Linds Edwards, Andrew Vogel, Hayley Lovitt, John Kap, Walter Hendrix III, R. Keith Harris, Alex Van **Música:** Nathan Larson **Fotografia:** John Bailey **Distribuïdora:** Inopia Films **Estrena a Espanya:** 11/12/2015
Apta per a tots els públics
Doblada en espanyol / Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

Després de passar dues dècades a Anglaterra, Bill Bryson (Robert Redford) torna als Estats Units per tal d'emprendre la gran aventura de la seva vida: escalar els Apalatxes, travessant alguns dels paisatges més bells del continent. En aquest viatge compta amb l'ajuda d'un vell amic (Nick Nolte), que és l'únic boig disposat a acompanyar-lo. L'únic problema és que tenen una idea molt diferent del que significa "aventura". Adaptació de les memòries de Bryson, un conegut escriptor de llibres de viatges. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Per als que combaten l'edat amb esport

La química es té o no es té. I el sotasignat no deixarà de fantasiejar sobre què podria haver resultat d'*Un paseo por el bosque* si Paul Newman, el *partenaire* per al qual Robert Redford va comprar els drets del llibre homònim de Bill Bryson, no hagués mort abans que la producció iniciés la seva marxa. Qüestió d'equilibri, i d'aquests intangibles que van funcionar com un rellotge suís a *Dos hombres y un destino* (1969) i a *El golpe* (1973). Res a dir a l'elecció d'un Nick Nolte convertit en l'atrotinat rei de la festa, però no hi ha espurna en tan dinàmic duo, el conjunt se'n ressent i la llum de Redford baixa la seva intensitat sense remei.

Amb aquesta estranya parella funcionant a mig gas, i malgrat l'atonía de la posada en escena i d'un guió menys rialler que el seu referent literari (que poc s'aprofita l'aparició de Kristen Schaal!), és indubtable la força de la pel·lícula com a generadora de bon rotllo. Mal que els pesi als *haters* de les *Feelgood movies*, sortir somrient d'una sala de cinema és tot un valor. I per aquí trobarà un camí més plàcid que el que encaren els protagonistes del film.

El millor: Nick Nolte i el bon rotllo que dona la pel·lícula.

El pitjor: El conformisme que desprèn el resultat final.

Àlex Montoya – fotogramas.es